

F. t. l. vedr. fusion af aktieselskaber m. v.

fri sammenslutning kun meddeles efter indstilling fra tilsynet med banker og sparekasser. Til gengæld finder den ovennævnte ufravigelige betingelse for tilladelsen ikke anvendelse ved disse sammenslutninger. Baggrunden herfor er, at banker i henhold til bankloven er undergivet et indgående tilsyn fra det offentlige, og at en bank ikke uden banktilsynets tilladelse kan have andre banker som datterselskaber.

Tilladelsen, der i disse tilfælde meddeles af ligningsrådet, kan dog betinges af visse nærmere vilkår for selskaberne og deres aktionærer.

Lovens regler finder tilsvarende anvendelse ved sammenslutning af de i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, eller stk. 2, 1. pkt., omhandlede brugsforeninger og hovedforeninger, eller når en eller flere af disse foreninger sammensluttes med en eller flere af de indkøbsforeninger og hovedforeninger, der nævnes i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3a, eller stk. 2, 2. pkt. Det er dog en forudsætning herfor, at den fortsættende forening er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3.

Lovens regler om sammenslutning af kooperative virksomheder ændredes imidlertid ved lov nr. 586 af 13. december 1972.

Hensigten med lovændringen var at tillade lodrette fusioner af brugsforeninger. En strukturrationalisering inden for brugsforeningsbevægelsen gennemføres i disse år ved, at Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger (FDB), der ejes af brugsforeningerne, overtager de enkelte brugsforeninger, mod at disses medlemmer bl. a. får et tilgodehavende gennem en fordring, der afdrages over 15 år. Det blev derfor i loven bestemt, at ligningsrådet kan tillade, at overdragelsen i de nævnte tilfælde ikke medfører de virkninger, der er fastsat i skattelovgivning for foreningerne og deres medlemmer ved sammenslutning af sådanne foreninger.

Som nævnt forudsætter anvendelsen af den nu gældende fusionslov i hvert enkelt tilfælde tilladelse hertil fra finansministeren eller den, han bemyndiger dertil. Nærværende lovforslag tager sigte på i videst muligt omfang at begrænse de tilfælde, hvori det fortsat må anses for nødvendigt at indhente sådan tilladelse.

Erfaringerne har vist, at vilkårene i forbindelse med tilladelser efter loven har kunnet standardiseres i en sådan grad, at vilkårene har kunnet indarbejdes i selve lovtæksten.

Bortset fra visse tilfælde af overdragelser imellem aktionærerne og de fusionerende selskaber, jfr. nærmere herom nedenfor, medfører lovforslaget derfor, at de foreslåede beskatningsregler skal kunne bringes i anvendelse af de fusionerende selskaber

og deres aktionærer, uden at anvendelsen gøres betinget af en tilladelse fra skattemyndighederne.

Lovforslaget tager endvidere sigte på nu for alle de af fusionslovgivningen omfattede selskaber og foreninger at indføre adgang til lodret fusion.

De skattemæssigt uheldige dispositioner, som der ved gennemførelsen af den oprindelige fusionslov næredes frygt for i forbindelse med lodrette fusioner, havde deres baggrund i den dagældende forskel i beskatningen som almindelig og særlig indkomst. Et selskabs aktionærer kunne ved overdragelse af aktier til et søsterselskab eller til et nystiftet holdingselskab med en derpå følgende lodret fusion imellem selskaberne udnytte den nævnte forskel i beskatningen til at skaffe sig skattemæssige fordele.

De senere års forhøjelse af den særlige indkomstskat har imidlertid fjernet denne risiko i et sådant omfang, at det nu findes forsvarligt at udvide lovens beskatningsregler til også at komme i anvendelse i disse tilfælde.

Visse overdragelser imellem selskaberne og deres aktionærer vil dog i forbindelse med en senere gennemført fusion kunne medføre utilsigtede skattemæssige virkninger. Det drejer sig særligt om overdragelser, der medfører udstedelse af gældsfordringer eller opskrivning af aktiver.

Det foreslås derfor, at anvendelsen af lovens regler gøres betinget af ligningsrådets tilladelse i tilfælde, hvor sådanne overdragelser uden for almindelig samhandling har fundet sted imellem de fusionerende selskaber eller deres aktionærer eller fra et selskab, der beherskes af aktionærerne i de fusionerende selskaber. Reglen begrænses dog til at omfatte tilfælde, hvor de nævnte overdragelser har fundet sted indenfor et tidsrum af 3 år forud for fusionen.

Det samme skal efter lovforslaget være tilfældet, når et moderselskab, der fusionerer med et datterselskab, ikke i samme tidsrum har besiddet den for gennemførelsen af fusionen fornødne majoritet.

Ligningsrådet skal i begge tilfælde kunne fastsætte særlige vilkår for tilladelsen.

Uanset at der efter lovforslaget skal være mulighed for at gennemføre lodrette fusioner, foreslås den hidtidige lovs krav om, at 90 pct. af værdien af aktierne i det ophørende selskab vederlægges med aktier i det fortsættende selskab, dog i andre tilfælde opretholdt. I forbindelse med udformningen af skattemæssige fusionsregler, der bygger på et successionsprincip, må det anses for et væsentligt led i en sammenslutning, at det ophørende selskabs deltagere også deltager i det fortsættende selskab. I større eller mindre omfang stilles der i de øvrige EF-lande tilsvarende krav til deltagerne.

Den nævnte regel finder også anvendelse på ban-